

Arrest

nr. 341 197 van 16 februari 2026
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat B. DE SCHUTTER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 15 november 2019 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 18 november 2019 om internationale bescherming.

Op 31 mei 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Bij arrest met nr. 270 308 van 23 maart 2022 wordt deze beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vernietigd.

Op 21 maart 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, Z. M. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Somchack, een dorp gelegen in het district Paghman van de provincie Kabul. U bent Pashtoun, soennitisch moslim, en werd bij benadering geboren op (...) 2003. U ging naar school in Afghanistan, en volgde ook Koranlessen in de moskee. Daarnaast hielp u uw vader met de landbouw op zijn gronden, werkte u enkele maanden in een steenbakkerij en begon u een eigen voedingswinkel bij uw thuis.

Uw familie had problemen met M. A. (...), een persoon met veel macht en veel gewapende mannen. De helft van uw vaders gronden lagen in het district Shakardara, en de andere helft in het district Paghman. M. A. (...) wilde de gronden in Shakardara in beslag nemen om erop te bouwen. De gronden hadden immers een goeie ligging en waren voor hem gemakkelijk bereikbaar om zijn werk te doen. Uw vader, broer en hele gezin was hier echter tegen. Uw oudste broer S. (...) trok vervolgens naar Kandahar om er te gaan werken. Hij kwam echter nooit terug en is sindsdien spoorloos. Het is nog steeds niet duidelijk of hij werd meegenomen door de Taliban of door M. A. (...) en diens manschappen. Een tijdje later werd één van de mannen van M. A. (...) doodgeschoten en werd uw familie hier valselijk van beschuldigd. Vervolgens werd uw vader door gewapende mannen van M. A. (...) neergeschoten terwijl hij aan het werk was op zijn gronden. Dit gebeurde in het jaar 1396 (2017-2018). Na de dood van uw vader sloot uw oudere broer Sho. (...) zich aan bij de politie en werkte hij een tijdje in de provincie Maidan Wardak. Hij kreeg echter problemen met de Taliban omwille van zijn werk, waardoor uw moeder besloot dat het beter was om allemaal het land te verlaten.

Samen met uw moeder, broers en zussen vertrok u in de herfst van het jaar 1397 (2018) uit uw dorp. Toen jullie bij de smokkelaar in Pakistan de nacht doorbrachten werden jullie plots aangevallen en beschoten. Sommige mensen liepen weg, en sommigen slaagden erin om bij de smokkelaar in de auto te stappen. U geraakte in de auto en hebt uw familie sindsdien niet meer gezien. De smokkelaar bracht u verder via Iran naar Turkije, waar u twee maanden wachtte op uw familie. U huurde er een kamer in Istanboel samen met andere jongeren die u onderweg had leren kennen, en werkte er ook een maand als kleermaker in een fabriek. Uiteindelijk besloot u verder te reizen naar Griekenland, waar u aankwam aan het begin van 2019. U probeerde er een asielaanvraag in te dienen maar slaagde er niet in om uw aanvraag telefonisch te doen. Vervolgens ging u naar Patra, van waaruit u probeerde verder te reizen. De smokkelaar probeerde er mensen in containers te verstoppen, en bij de derde poging, in maart 2019, werd u opgepakt. U werd 23 dagen opgesloten en verplicht om uw vingerafdrukken te geven. Nadien werd u overgebracht naar een sociale woning in Athene waar u eten en onderhoudsgeld kreeg. Op 3 april 2019 kreeg u internationale bescherming van de Griekse autoriteiten onder de vorm van de vluchtelingenstatus. U ontving een Griekse identiteitskaart met een geldigheid van drie jaar, alsook een paspoort met een geldigheid van vijf jaar. Ook mocht u in de sociale woning blijven totdat u meerderjarig zou worden. U kon niet onmiddellijk naar school omdat er een wachtlijst was. Wel volgde u een gratis cursus Engels in Athene voor ongeveer vijf maanden. U zag echter dat de financiële steun van de Griekse overheid aan vluchtelingen werd afgeschaft en dat er geen werk te vinden was, behalve als mensensmokkelaar of drugsverkoper. U begon na te denken over uw toekomst en hoe u aan een job zou geraken. U besloot Griekenland te verlaten en kon hiervoor geld lenen bij een vriend van uw vader die in Spanje woonde. U kocht eerst een ticket naar België, maar omdat u nog nooit een vlucht had genomen en niet wist hoe lang op voorhand u op de luchthaven moest zijn, kwam u te laat en miste u het vliegtuig. Toen u vervolgens een vlucht naar Duitsland wilde nemen kreeg u controle van de Duitse grenspolitie die uw documenten nader wilde onderzoeken waardoor u eveneens het vliegtuig miste. Uiteindelijk boekte u nog een ticket naar Frankrijk, en slaagde u erin om naar Parijs te vliegen. U bleef er twee of drie dagen bij vrienden die u onderweg had leren kennen, en nam vervolgens een taxi naar België waar u op 18 november 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

In geval van terugkeer naar Griekenland vreesde u dat u geen onderdak en werk zal vinden en dat u genoodzaakt zal zijn om mensensmokkelaar of drugsverkoper te worden. U ziet er geen toekomst en geen leven, en vreest er eveneens psychologische problemen te zullen krijgen.

U legde aanvankelijk geen documenten neer ter ondersteuning van dit verzoek.

Op 1 juni 2021 verklaarde het CGVS uw asielaanvraag niet-ontvankelijk, daar u reeds kon rekenen op internationale bescherming in Griekenland. U tekende beroep aan tegen deze beslissing en voegde bij dit verzoekschrift enkele rapporten en artikels betreffende de situatie voor vluchtelingen in Griekenland. Op 23 maart 2022 werd de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) vernietigd in het arrest met nummer 270308. Gelet op de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die terugkeren zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. huisvesting,

socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen, en gezien de mogelijke indicaties van verhoogde kwetsbaarheid als gevolg van verzoekers zeer jonge leeftijd en specifieke ervaringen als niet-begeleide minderjarige in Griekenland en de afwezigheid van enig netwerk in Griekenland, achtte de Raad in uw specifieke zaak een verder en gedegen onderzoek van verzoekers voorzienbare levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland aangewezen.

U werd vervolgens een tweede keer op het CGVS gehoord in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming ten opzichte van uw land van herkomst, Afghanistan. U bevestigde de problemen die uw familie met M. A. (...) en zijn manschappen kende, maar verklaarde dat uw vader niet werd gedood. Het was uw oom langs vaderszijde die in 1394 of 1395 (2015-2016) door de mannen van M. (...) werd neergeschoten. Hierna bleef u samen met uw familie in het dorp wonen, maar de bedreigingen vanwege M. (...) en zijn manschappen bleven aan. Toen u Afghanistan vervolgens verliet, deed u dat samen met uw beide ouders, broers en zussen. Nog voor uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS keerde uw gezin vanuit Pakistan terug naar de ouderlijke woning in Somchack. Ten tijde van de machtsovername verliet uw gezin een tweede maal Afghanistan en vestigden ze zich tijdelijk in Pesjavar. Na verloop van tijd keerden ze terug en inmiddels woont uw gezin weer in Somchack. De huidige verblijfplaats van uw broer Sho. (...), vroeger werkzaam voor de Afghaanse politiediensten, is voor u echter onbekend. Uw andere broer S. (...) is ondertussen terecht in Frankrijk, hij bleek Afghanistan te hebben verlaten na een verboden liefdesrelatie.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te zullen worden gedood door de taliban.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: een foto van uw taskara, foto's van de taskara's van uw familieleden, een foto van een opleidingscertificaat van uw broer Sho. (...), foto's van uw broer Sho. (...) aan het werk, foto's waarop u samen met Sho. (...) te zien bent, foto's van uw gedode oom, verscheidene loonbrieven en werkdocumenten van uw job in België, schooldocumenten van België, foto's van u met vrienden en kennissen in België, een brief vanwege een collega en een brief vanwege uw voormalige AMA-begeleider.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de taliban (CGVS, p. 29-30). U verwijst daarbij naar vermeende problemen die uw familie met M. A. (...) zou hebben gekend, alsook naar het zogenaamde gegeven dat uw broer een tijdlang actief zou zijn geweest als politiemann en hierdoor problemen zou hebben gekend. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw algehele geloofwaardigheid alreeds onherstelbaar beschadigd blijkt door eerdere misleiding, alsook kunnen er in uw opeenvolgende verklaringen verscheidene bijkomende onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden worden vastgesteld, waardoor het CGVS finaal geen geloof kan hechten aan het door naar voren geschoven asielaanvraag en de vrees die u hieruit puurt.

Om te beginnen dient met stip te worden beklemtoond dat mag blijken dat u gedurende de loop van uw asielaanvraag doelbewust hebt getracht de asieldiensten te misleiden. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de

Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Al van in den beginne komt echter naar voren dat u hebt nagelaten de waarheid te vertellen omtrent cruciale aspecten wat betreft uw persoon, familiesamenstelling en asielmotieven. Van een persoon die om internationale bescherming verzoekt wordt verwacht dat hij, ondanks het gegeven dat hij – zoals u – als minderjarige zijn land van herkomst verliet, een klaar zicht biedt en de waarheid en vertelt vanaf de aanvang van zijn procedure, quod non. In deze dient echter te worden vastgesteld dat u doorheen uw asielprocedure doelbewust hebt getracht de asieldiensten te misleiden. Zowel tijdens uw persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken, uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS en in het kader van uw eerste beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), blijkt u immers manifest bedrieglijke verklaringen te hebben afgelegd. De verklaringen die u aanvankelijk bij alle bovengenoemde instanties naar voren hebt geschoven, blijken immers ronduit tegenstrijdig met de verklaringen die u gedurende uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS aanbrengt.

Zo verklaarde u initieel meermaals stellig dat uw vader door de mannen van M. A. (...) om het leven zou zijn gebracht (CGVS d.d. 3 mei 2021 [hierna CGVS I], p. 8). Hierna brengt u plots naar voren dat uw vader zich levend en wel in uw geboortedorp in Somchack bevindt en dat de man zelfs samen met u Afghanistan zou hebben verlaten ((CGVS d.d. 17 januari 2023 [hierna CGVS II], p. 4, p. 7). Het zou daarentegen uw oom langs vaderszijde zijn geweest die door de manschappen van M. A. (...) om het leven zou zijn gebracht. Dat u bedrieglijke verklaringen aflegt omtrent een dermate fundamenteel element als de zogenaamde moord op uw vader, doet danig de wenkbrauwen fronsen. Daarbij gaf u aanvankelijk te kennen dat uw vader zou zijn gedood in het jaar 1396 en dat u samen met uw resterende familieleden een jaar later uit Afghanistan zou zijn vertrokken (CGVS I, p. 8). Later stelt u dan weer dat u een zestal maanden na de zogenaamde moord op uw paternale oom het land zou hebben verlaten en deze vermeende aanslag op het leven van uw oom zou zich alreeds hebben voorgedaan in het jaar 1394 of 1395 (CGVS II, p. 19). U legt met andere woorden zowel omtrent de zogenaamde moord die in uw familie zou hebben plaatsgevonden als omtrent het tijdstip van uw vertrek uit Afghanistan, geen eenduidige verklaringen af. Ook de volgende inconsistenties kunnen worden opgemerkt. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS brengt u aan het licht dat uw familieleden alreeds voor uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS naar Afghanistan waren teruggekeerd en dat zij zich ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud alweer in uw geboortedorp Somchack bevonden (CGVS II, p. 7-8). Het mag bijgevolg ten zeerste verbazen dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud te kennen gaf dat u werkelijk geen idee had waar zij zich net zouden bevinden, maar dat ze op dat ogenblik onderweg zouden zijn geweest naar het Westen (CGVS I, p 9-10). Bij de DVZ had u dan weer verklaard dat uw moeder om het leven zou zijn gebracht en dat u na haar dood verder vanuit Pakistan naar Europa zou zijn doorgereisd (Zie Vragenlijst DVZ, Vragen 15A & 32). Ook wat betreft uw oudere broer S. (...) hebt u nooit eenduidige verklaringen afgelegd. Initieel beweerde u dat S. (...) spoorloos zou zijn verdwenen en dat dit

weleens te wijten kon zijn aan M. (...) of de Taliban (CGVS I, p. 10), terwijl u dan later plots te kennen geeft dat S. (...) zich eigenlijk in Frankrijk bevindt en dat hij Afghanistan zou hebben verlaten na zogenaamde verboden liefdesperikelen (CGVS II, p. 9, p. 21). Hoewel u deze informatie alreeds een jaar geleden zou hebben vernomen, hebt u in wezen nagelaten het CGVS hiervan op de hoogte te brengen. Overigens verklaarde u ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud dat u al enige tijd verloofd zou zijn geweest, om hierna dan weer stellig te beweren dat u nog nooit een verlovingsring zou zijn aangegaan en dat u nooit anders zou hebben verklaard (CGVS I, p. 7-8; CGVS II, p. 9).

Uw verklaringen blijken aldus onmiskenbaar tegenstrijdig en frauduleus te zijn. Het gegeven dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, meer dan drie jaar na het indienen van uw asielaanvraag, uw verklaringen plots drastisch wijzigt, heeft onvermijdelijk een behoorlijk negatieve impact op uw algehele geloofwaardigheid. Een dergelijke misleiding maakt dat u bewust en moedwillig hebt nagelaten van in den beginne aan uw medewerkingsplicht te voldoen en maakt dat u in wezen geen zicht hebt geboden op uw persoonlijke achtergrond, familiesamenstelling en asielmotieven. Dat u hier in België verschillende adviezen zou hebben gekregen en een fout advies zou hebben gevolgd, kan hiervoor geen verschoning bieden (CGVS II, p. 4). Uw algehele geloofwaardigheid is met andere woorden reeds onherstelbaar aangetast, hetgeen onvermijdelijk tevens negatief reflecteert op de geloofwaardigheid van uw verdere verklaringen. Ondanks het gegeven dat u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud stelt nu wel degelijk de volledige waarheid te vertellen, heeft uw eerdere misleiding ervoor gezorgd dat er weinig grond is voor het vertrouwen in de waarachtigheid van hetgeen u ditmaal als waarheid presenteert, waardoor uw verdere verklaringen tevens met een grote korrel zout dienen te worden genomen en aldus niet zomaar kan worden aangenomen dat u ditmaal wel klare wijn schenkt (CGVS II, p. 4, p. 13).

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet moet bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat, alsook uit wat hierna volgt, blijkt dat u hierin manifest faalt.

Daarenboven mag blijken dat, hoewel u nu dus meermaals te kennen geeft dat u eindelijk de waarheid zou willen toelichten (CGVS II, p. 4, p. 13), nog steeds danig ongeloofwaardige verklaringen aflegt wat betreft uw asielmotieven. Uw verklaringen worden nog steeds gekenmerkt door een ernstig gebrek aan aannemelijkheid, nog steeds staan uw verklaringen bol van de eigenaardigheden en ongeloofwaardigheden, zowel wat betreft de vermeende problemen die uw gezin met M. A. (...) zou hebben gekend als wat betreft het zogenaamde gegeven dat uw broer Sho. (...) ooit werkzaam zou zijn geweest voor de vroegere Afghaanse autoriteiten.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat de door u geschetste gang van zaken betreffende de vermeende problemen die uw familie met M. A. (...) zou hebben gekend, niet kan overtuigen. Daarbij oogt het alreeds merkwaardig dat u niet kan zeggen op hoeveel manschappen uw vermeende vervolger net zou hebben kunnen rekenen (CGVS II, p. 16). Eveneens eigenaardig is het gegeven dat u in wezen niet verder geraakt dat erg vage, weinig doorleefde verklaringen omtrent de aanwezigheid van M. A. (...) in uw regio en de manier waarop dit dan kan worden voorgesteld. Indien u en uw familie gedurende aanzienlijke tijd werkelijk M. A. (...) en de zijnen dienden te vrezen, mag het enigszins verbazen dat u niet beter op de hoogte bent van diegene die u net zou vrezen, op welke manier hij in uw regio aanwezig was en over welke macht hij net beschikte. Bovendien dient te worden opgeworpen dat indien M. A. (...), een machtig man, het werkelijk in die mate op de gronden van uw familie zou hebben gemunt, hij deze gronden op eenvoudige wijze gewoon had kunnen innemen. Dat dit gedurende jaren in wezen niet zou zijn gebeurd, vormt een danige tegenindicatie voor de geloofwaardigheid van het door u geschetste grondconflict met de door u voorgehouden persoon. Uw uitleg, namelijk dat machtige mensen hun imago niet zouden hebben willen verwoesten, kan daarbij weinig overtuigen (CGVS II, p. 20). M. A. (...) had immers in het verleden reeds andermans gronden met geweld ingenomen en daarbij ook mensen gedood (CGVS II, p. 16). Vanuit deze optiek mag het tevens verbazen dat uw gezin nooit enige verdere stappen zou hebben gezet voor de eigen veiligheid (CGVS II, p. 20). Nooit namen jullie enige voorzorgsmaatregelen, nooit werd er zelfs maar een jirga opgezet om jullie conflict te bemiddelen. Indien jullie werkelijk de door u voorgestelde problemen met M. A. (...) zou hebben gekend en zijn mannen werkelijk reeds een familielid zouden hebben gedood, dan kan het moeilijk overtuigen dat jullie werkelijk geen enkele poging zouden hebben ondernomen om jullie enigszins te beschermen.

Daarbij dringt de vaststelling zich op dat indien M. A. (...) en zijn getrouwen werkelijk u of uw gezin zouden hebben willen treffen, jullie vermeende vervolgers hiertoe in wezen reeds alle kansen zouden hebben gehad.

Hierboven werd reeds aangeraakt dat uw familie gedurende meerdere jaren werkelijk geen voorzorgsmaatregelen zou hebben getroffen. Na de vermeende moord op uw oom langs vaderszijde zouden jullie bovendien simpelweg jullie dagelijkse routine hebben hernomen (CGVS II, p. 21). Tot uw vertrek uit Afghanistan woonde u bovendien steevast samen met uw familie in hetzelfde dorp, namelijk uw geboortedorp Somchack (CGVS II, p. 4). U bent bovendien naar school blijven gaan tot een of twee dagen voor uw vertrek en baatte tot de dag voor uw vertrek uw eigen winkel uit in het dorp (CGVS II, p. 5, p. 6). Om producten te kunnen aanbieden in uw winkel reisde u daarmede op regelmatige basis in uw eentje naar de hoofdstad Kabul. U leefde met andere woorden allerminst discreet en vormde een makkelijk doelwit voor M. (...) en de zijnen mits uw zogenaamde belager werkelijk zijn pijlen op u zou hebben gericht. U en uw familie zouden echter nooit persoonlijk door M. A. (...) zijn benaderd (CGVS II, p. 19). Men kan zich daarbij de vraag stellen met welke reden een machtig man als M. (...) u en uw familie gedurende meerdere jaren dan wel zou zijn blijven bedreigen maar verder volstrekt ongemoeid zou hebben gelaten indien hij het werkelijk op jullie gemunt zou hebben, hij werkelijk zijn vizier ten alle koste zou hebben gericht op jullie gronden en hij bovendien werkelijk uw familie zou hebben beschuldigd van het ombrengen van zijn mannen (CGVS II, p. 14, p. 21-22). Uw verklaringen overtuigen wederom niet.

De geloofwaardigheid van de door u geschetste problemen met M. A. (...) wordt nog verder ondermijnd door de vaststelling dat uw familie tot wel tweemaal toe vanuit Pakistan terugkeerde naar Afghanistan en zich steeds opnieuw in het dorp Somchack vestigde (CGVS II, p. 7, p. 9, p. 10). Indien uw familie werkelijk problemen zou hebben gekend met M. A. (...), uw oom langs vaderszijde werkelijk door de zijnen zou zijn gedood, uw familie werkelijk lange tijd bedreigingen zou hebben moeten ondergaan en er wat jullie betreft werkelijk sprake zou zijn van een vrees voor vervolging, kan het op geen enkele manier overtuigen dat uw familie steevast zou terugkeren naar uw geboortedorp. Dat uw familieleden zich tot tweemaal toe opnieuw zouden vestigen in het dorp waar jullie zogenaamd problemen zouden kennen en zogenaamd vervolgd zouden worden, vormt een ernstige tegenindicatie wat betreft uw nood aan internationale bescherming en ondergraaft uw geloofwaardigheid verder op aanzienlijke wijze. Dat de omstandigheden in Pakistan niet geheel ideaal zouden zijn geweest biedt geen verschoning indien u en uw familie in Afghanistan werkelijk vervolging zouden dienen te vrezen (CGVS II, p. 9). De geloofwaardigheid van uw verklaringen komt nog verder op de helling te staan door de vaststelling dat uw familieleden, waarmee u op regelmatige basis contacten onderhoudt, heden hun dagelijkse routines uitvoert zonder meer. Uw vader is aan het werk als taxichauffeur, bezwaarlijk discreet te noemen, en uw jongere broer gaat naar school (CGVS II, p. 9, p. 10). Met uw familie gaat alles gewoon goed (CGVS II, p. 8). Uw beweringen, namelijk dat uw familie u misschien niet zou inlichten indien er zich nog problemen zouden hebben voorgedaan, zijn daarbij weinig ernstig te noemen (CGVS II, p. 20). Het betreffen immers elementen die direct gelinkt zijn aan de zogenaamde problemen die u zou hebben ervaren en u tot een definitief vertrek uit uw land van herkomst zouden hebben gebracht. In dit verband kan moeilijk worden ingezien met welke reden uw familie u over enige verdere problemen niet zou hebben ingelicht. Dat u later plots opwerpt dat uw familieleden na hun terugkeer wel degelijk nog bijkomende problemen zouden hebben gekend met M. A. (...), kan bijgevolg moeilijk overtuigen (CGVS II, p. 22). Uw verklaringen hieromtrent blijven daarbij immers uiterst vaag te noemen, enige concretisering is u vreemd. Ook het zogenaamde gegeven dat M. A. (...) en zijn mannen uw familie gedurende al die jaren nog steeds zou lastigvallen zonder verdere concrete gevolgen is niet bepaald aannemelijk te noemen. Dat uw familie na uw vertrek uit Afghanistan aldus in wezen zonder meer haar leven kan verderzetten in hetzelfde dorp, doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u vooropgestelde asielrelaas.

Uit dit alles komt naar voren dat de door u aangehaalde problemen met M. A. (...) werkelijk niet als aannemelijk kunnen worden bestempeld. Dient hierbij in rekening te worden gebracht dat u ernstig tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd omtrent de zogenaamde toedacht en directe nasleep van deze problemen (zie supra), waardoor er finaal besloten kan worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen hieromtrent.

Zoals hierboven duidelijk mag blijken, is uw algehele geloofwaardigheid alreeds duidelijk ondermijnd door de verscheidene fundamentele tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden die uw opeenvolgende verklaringen kenmerken. Daarenboven slaagt u er tevens niet in om enigszins aannemelijk te maken dat uw broer Sho (...) ooit werkzaam zou zijn geweest voor de vroegere Afghaanse overheid als politiemann. Ten overvloede kan ook in deze nogmaals worden benadrukt dat het gegeven dat u duidelijk ongeloofwaardige verklaringen hebt afgelegd omtrent uw persoonlijke situatie en de zogenaamde problemen die uw familie met M. A. (...) zou hebben gekend, evenzeer negatief afstraalt op de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw broer Sho (...), zijn vermeende werkactiviteiten, de hieruit voortvloeiende zogenaamde problemen en de vrees voor de taliban die u hierdoor zou koesteren.

Er dient te worden vastgesteld dat u in wezen erg beperkte tot geen informatie omtrent uw vaders werkactiviteiten kan weergeven, hetgeen nefast is voor de geloofwaardigheid van het door u naar voren geschoven profiel van uw broer. Zo weet u om te beginnen niet hoe lang uw broer net voor de politie heeft

gewerkt en kan u eigenlijk al niet geheel duidelijk maken of hij voor de nationale dan wel lokale politie actief zou zijn geweest (CGVS II, p. 23-24). Evenmin kan u zeggen hoe lang uw broer net in het checkpoint in de omgeving van Somchack zou hebben gewerkt, hetgeen behoorlijk merkwaardig oogt gezien dit checkpoint zich in wezen dichtbij uw woning zou hebben bevonden (CGVS II, p. 25). Daarbij weet u niet waar in de provincie Maidan Wardak uw broer net actief zou zijn geweest en weet u ook niet waar hij zijn opleiding zou hebben gevolgd. Op welke manier de inschrijving in zijn werk ging en wat uw broer hier net voor nodig zou hebben gehad, kan u overigens niet weergeven. Eigenaardig is ook het gegeven dat u niet kan zeggen welke rang uw broer dan net bij de politie zou hebben bekleed. Dat u ook op de vraag of uw broer na zijn eerste terugkeer naar Afghanistan nog voor de vroegere Afgaanse overheid zou hebben gewerkt, werkelijk geen antwoord kan bieden, doet aanzienlijk de wenkbrauwen fronsen (CGVS II, p. 11). Uw verdere verklaring, namelijk dat u hier überhaupt nooit bij uw familie heeft naar gevraagd, is weinig ernstig te noemen. Een dergelijke desinteresse in het lot van uw broer, mag gezien de vermeende problemen die u voorhoudt, ten zeerste verbazen. Hoewel er niet kan worden verwacht dat u metterdaad alle details omtrent uw broers vermeende werkactiviteiten kan weergeven, mag toch enigszins worden aangenomen dat u concrete basisinformatie hieromtrent kan meedelen. Dit te meer daar bepaalde informatie wel degelijk wordt weergegeven op het door u voorgelegde document, waarvan u in staat bent om het door te nemen (CGVS I, p. 5). Bovendien mag blijken dat u in Afghanistan over een gedegen maturiteit beschikte. Zoals hierboven reeds vermeld, baatte u immers een eigen winkel uit en reisde u hiervoor in uw eentje naar de hoofdstad. U kan met andere woorden bezwaarlijk voorhouden dat u niet in staat zou zijn geweest om enige informatie omtrent uw broer op te nemen. Dat u dermate weinig concrete informatie omtrent uw broers vermeende werkactiviteiten weet te geven, laat het door u naar voren geschoven profiel van uw broer verder aan geloofwaardigheid inboeten.

De door u neergelegde documenten – met name de foto van een vermeend opleidingscertificaat van uw broer Sho. (...), de foto's van uw broer Sho. (...) zozegegd aan het werk en de foto's waarop u samen met Sho. (...) te zien bent (zie documenten 3, 4 & 5 en bijhorende vertaling in de groene farde van het administratief dossier) – zijn daarbij niet in staat om uw verklaringen te onderbouwen. Daarbij mag het toch al enige verbazing heten dat u pas enkele dagen voor uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, meer dan drie jaar na uw asielaanvraag, voor het eerst dergelijke werkdocumenten bij uw familieleden hebt gevraagd (CGVS II, p. 13). Hoe dan ook kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Daarbij gaat het in deze niet om originele documenten, waardoor de authenticiteit van deze documenten niet kan worden nagegaan. Dient hierbij te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Afgaanse documenten gezien de graad van corruptie in het land eenvoudig konden worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg dragen Afgaanse documenten an sich reeds een uiterst geringe bewijswaarde. Daarbij dient te worden benadrukt dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend, daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Evenmin weet u enige familieband met desbetreffende man aannemelijk te maken. U kan immers geheel niet aantonen dat de man die op de foto's wordt afgebeeld werkelijk uw vader zou zijn. De werkdocumenten en -foto's die u neerlegt zijn met andere woorden niet in staat om uw door ongeloofwaardigheid gekenmerkte verklaringen, namelijk dat uw broer als agent voor de Afgaanse politie zou hebben gewerkt, enigszins te onderbouwen.

Bijgevolg kan het CGVS dan ook geen geloof hechten aan de door u aangehaalde concrete problemen met de taliban die in wezen danig vervlochten zouden zijn met de zogenaamde werkactiviteiten van uw broer. Gezien de verscheidene twijfels bij de geloofwaardigheid van je broers profiel, kunnen uw verklaringen omtrent zogenaamde problemen evenmin overtuigen. Daarbij kunnen ook hier wederom verscheidene markante elementen worden vastgesteld die de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder op de helling plaatsen.

Naar analogie met bovengenoemde motivering kan het ook in deze niet overtuigen dat uw broer Sho. (...) tweemaal vanuit Pakistan zou zijn teruggekeerd naar Somchack indien er wat hem en uw familie betreft werkelijk problemen zouden hebben gespeeld omwille van zijn zogenaamde werkactiviteiten (CGVS II, p. 11). Ook de zogenaamde problemen die door uw broers vermeende job zouden zijn veroorzaakt, zouden immers hebben bijgedragen aan jullie initieel vertrek uit Afghanistan. Dat Sho. (...) alsnog zou terugkeren naar de plek waar hij reeds vervolging zou hebben gekend en waar iedereen eenvoudigweg op de hoogte zou zijn geweest van het zogenaamde werk dat uw broer voor de vroegere overheid uitoefende, kan moeilijk overtuigen. Het mag tevens verbazing heten dat uw broer vervolgens zonder meer opnieuw aan de slag zou zijn gegaan bij de politie indien desbetreffend werk hem eerder reeds in die mate problemen zou hebben opgeleverd dat hij mede hierdoor zijn land van herkomst zou hebben moeten verlaten (CGVS II, p. 14, p. 15, p. 26). Dat uw broer vervolgens na de machtsovername van de taliban een tweede keer Afghanistan zou

hebben verlaten en een tweede keer zou zijn teruggekeerd, zoals u duidelijk stelt, naar het land waar hij de taliban zogenaamd dient te vrezen, kadert niet in een logisch geheel (CGVS II, p. 10). Daarbij dient te worden aangehaald dat het feit dat u later tijdens het persoonlijk onderhoud dan weer te kennen geeft dat u eigenlijk niet weet of Sho. (...) na de machtsovername naar Afghanistan is teruggekeerd met de rest van uw familie, evenmin bevorderlijk is voor uw algehele geloofwaardigheid (CGVS II, p. 27). Andermaal blijken uw beweringen nauwelijks consistent. Het gegeven dat uw verklaringen omtrent de zogenaamde huidige situatie van Sho. (...) bovendien dermate vaag, behoorlijk ontwijkend en niet geheel coherent blijken te zijn, roept nog maar eens vraagtekens op. Zo weet u niet waar uw broer zich momenteel net zou bevinden, doch vermoedt u dat hij in Afghanistan zou zijn (CGVS II, p. 10). Uw familieleden zouden dit daarentegen wel weten, maar ze zouden het u niet zeggen (CGVS II, p. 27). Dat uw familieleden niettemin op de hoogte zouden zijn van uw broers zogenaamde verblijfssituatie maar u hierover werkelijk geen informatie zouden verschaffen, is – zoals hierboven tevens uiteengezet – weinig ernstig te noemen. U verklaart evenwel initieel dat uw familie te kennen zou geven dat Sho. (...) het goed maakt (CGVS II, p. 10). Het doet vervolgens danig de wenkbrauwen fronsen dat u meteen hierna vaagweg laat uitschijnen dat Sho. (...) problemen zou ondervinden. Concreet wordt u echter nooit, u geraakt in wezen niet verder dan hypothetische gedachtegangen en speculaties. Opnieuw dient te worden besloten dat uw verklaringen omtrent Sho. (...) uiterst eigenaardig te noemen zijn.

Ook in deze dient voorts te worden benadrukt dat uw familie tot op heden woonachtig is in uw geboortedorp, dat met hen alles in wezen goed gaat en dat zij hun dagelijkse routine op eenvoudige manier weer hebben opgenomen na hun meest recentelijke terugkeer uit Pesjawar (zie tevens supra). De taliban zou aldus inmiddels ruimschoots de kans hebben gehad om uw familie, en dus daarmee u en uw broer Sho. (...), in het vizier te nemen, zeker nu de groepering de gehele macht in het land heeft overgenomen. Buiten het gegeven dat uw zussen sinds de machtsovername niet langer naar school kunnen, hoezeer ook bezwaarlijk te noemen, brengt u aanvankelijk nergens indicaties naar voren dat uw familie enige veranderingen of zelfs problemen zou hebben ervaren nadat de taliban de macht heeft gegrepen (CGVS II, p. 9). Pas later brengt u plotsklaps naar voren dat uw familie wel degelijk problemen met de taliban zou ondervinden (CGVS II, p. 23). Wederom overtuigt u niet. Andermaal past u uw verklaringen omtrent zogenaamde problemen aan naargelang het persoonlijk onderhoud vordert en werpt u als het ware lukraak op dat uw familie problemen zou ondervinden. Wederom slaagt u er op geen enkel moment in om deze door u beweerde problemen dan ook enigszins te concretiseren. Andermaal rijst het vermoeden dat u simpelweg in het wilde weg beweringen aan het poneren bent zonder meer en dat u wederom tracht de asiendiensten doelbewust te misleiden. Enige problemen wat u en uw familie betreft, maakt u niet aannemelijk. Zoals reeds duidelijk gesteld, indien er werkelijk vervolging zou spelen wat u en uw familie betreft, kan het op geen enkele manier overtuigen dat uw familieleden telkens terug zouden keren naar Somchack en dan kan het werkelijk niet overtuigen dat zij hier gedurende al die tijd hun dagelijkse leven kunnen verzetten. Indien uw broer Sho. (...) werkelijk voor de vroegere Afghaanse politie zou hebben gewerkt en de taliban hierdoor werkelijk in het verleden problemen zou hebben veroorzaakt en momenteel nog steeds problemen zou veroorzaken voor u en uw familie, mag het bovendien ten zeerste verbazen dat uw vader op een bepaald moment zelf de taliban zou hebben benaderd in verband met jullie zogenaamde grondenkwestie (CGVS II, p. 21). Het gegeven dat uw familie haar leven verderzet in uw geboortedorp, ondergraaft met andere woorden danig verder de geloofwaardigheid van de door u naar voren geschoven asielmotieven en vrees.

Uit het geheel aan bovengenoemde elementen mag duidelijk blijken dat uw beweringen bezwaarlijk als geloofwaardig kunnen worden bestempeld. Onaannemelijkheid, inconsistentie en vaagheid blijken de rode draad doorheen uw opeenvolgende verklaringen. Dit alles doet het CGVS dan ook besluiten dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u aangebrachte asielmotieven en uw hieruit voortvloeiende vrees.

In de mate dat u bijkomend verwijst naar het zogenaamde gegeven dat u niet naar Afghanistan zou kunnen terugkeren omwille van het feit dat u gewend bent aan de cultuur hier en het moeilijk voor u zou zijn om een leven in Afghanistan te leiden, dienen de volgende opmerkingen te worden gemaakt (CGVS II, p. 14). Om te beginnen merkt het CGVS op dat een verzoek om internationale bescherming in zijn geheel beoordeeld dient te worden. Dit houdt evenwel in dat, ondanks dat u verwestering als essentieel element naar voren schuift, dit er niet toe kan leiden dat uw overige, ongeloofwaardige, tegenstrijdige en ronduit bedrieglijke verklaringen zonder meer aan de kant dienen te worden geschoven. In deze dient erop te worden gewezen dat u bedrieglijke verklaringen aflegde aangaande verscheidene elementen betreffende uw persoon en asielmotieven en in wezen geen zicht hebt geboden op uw daadwerkelijke vluchtaanleiding, evenwel essentiële elementen om een verzoek om internationale bescherming te kunnen beoordelen. Het feit dat u doorheen de asielpcedure op verscheidene punten duidelijk misleidende verklaringen hebt afgelegd, dient dan ook in rekening te worden gebracht bij de beoordeling van de door u naar voren geschoven verwestering.

Daarbij dient te worden vastgesteld dat u niet aantoonbaar is dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een

terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. U verwijst in deze in eerste instantie naar het gegeven dat u hier aan de kledij gewend zou zijn geraakt, alsook dat u hier de vrijheid geniet om naar de disco te gaan als u dat wil, muziek kan opzetten als u dat wil en zelf kan kiezen of u een baard draagt (CGVS II, p. 27-28). Tevens haalt u aan dat u in België eenvoudig kan communiceren met vrouwen en meisjes, terwijl dit in Afghanistan geheel niet de gewoonte is, en dat u in België een vriendennetwerk heeft opgebouwd (CGVS II, p. 29). In dit verband kan er verder op worden gewezen dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont echter op geen enkele manier aan dat uw levensstijl en –keuzes deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u, als praktiserend soennitisch moslim (CGVS II, p. 5), aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. Door uw algemene verklaringen, zijnde dat u in België andere opvattingen hebt leren kennen omtrent de positie van de vrouw, alsook dat u hier in België heeft geleerd dat u voor uw eigen persoonlijkheid kan opkomen en dat kan trouwen met wie u wil, toont u evenmin aan dat u zich bij een eventuele terugkeer niet zou kunnen aanpassen of dat deze opvattingen zouden leiden tot vervolging. Daarbij toont u evenmin aan met uw betoog omtrent het gegeven dat uw taal en reacties hier anders zouden zijn geworden, dat uw uiterlijk dusdanig opvallend en onveranderlijk is dat u bij terugkeer naar Afghanistan hierdoor een doelwit zal vormen voor de maatschappij, de taliban of andere gewapende groeperingen. Uit de beschikbare landeninformatie kan aldus niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen (zie tevens infra). Dat de taliban via het districtscentrum zou weten dat u zich in Europa bevindt, eenvoudigweg omdat de groepering nu zou kunnen zien hoeveel leden een familie telt, overtuigt bovendien niet (CGVS II, p. 23). U toont geenszins aan en uit de beschikbare informatie blijkt niet dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert, zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden geïnterviewd of vervolgd.

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, meent het CGVS dat u niet kunt aantonen dat er op dit ogenblik, wat u betreft, een actuele en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of reëel risico op ernstige schade in zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Uit dit alles blijkt dat het CGVS u niet kan erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofd een reëel risico bestaat op ernstige schade in het geval u zou terugkeren naar Afghanistan.

De door u neergelegde bewijsstukken zijn niet bij machte een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat de foto's van uw taskara en die van uw familieleden betreft, dient het CGVS te stellen dat het uw identiteit en nationaliteit in deze in wezen niet betwist. Wat betreft de foto's en documenten met betrekking het vermeende werk dat uw broer voor de Afghaanse politie zou hebben uitgevoerd, verwijst het CGVS naar bovenstaande argumentatie waaruit mag blijken dat deze documenten op geen enkele manier in staat zijn om de ongeloofwaardigheid van het profiel van uw broer enigszins te herstellen. Daarbij dient ook te worden gesteld dat de foto's waarop een overleden man te zien is die u als uw oom langs vaderszijde, evenmin afdoende bewijskrachtig kunnen worden beschouwd. Wegens mogelijke inscenering kan aan dergelijke foto's immers weinig bewijswaarde worden toegekend. Met betrekking tot de verscheidene loonbrieven en werkdocumenten van uw job in België, uw schooldocumenten van in België, de foto's van u met vrienden en kennissen in België, de brief vanwege een collega en de brief vanwege uw voormalige AMA-begeleider, refereert het CGVS naar bovengenoemde motivering, waaruit naar voren komt dat u geenszins een vrees in uw hoofd ingevolge uw verblijf in Europa en het gegeven dat u zich hier enigszins hebt geïntegreerd, hebt aangetoond. Een louter ontwikkelde westerse levensstijl en deelname aan de Belgische samenleving is in beginsel geen afdoende reden om te worden erkend als vluchteling.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat uw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die u via uw sociaal assistente aan het CGVS overmaakte op 30 januari 2023, voor zover deze als leesbaar kunnen worden beschouwd, evenmin in staat zijn om de beoordeling van uw verzoek om te buigen. Uw opmerkingen werden zorgvuldig onderzocht, maar hebben betrekking op elementen die in het kader van deze beslissing niet doorslaggevend werden geacht en maken het dus niet mogelijk om de verschillende argumenten die hierboven zijn ontwikkeld te weerleggen of om een ander licht te werpen op de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied

louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode

voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire

levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afgaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[d_in_Kabul_city.pdf](#)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u in Afghanistan naar school te zijn gegaan, religieuze lessen te hebben gevolgd, er een eigen winkel te hebben uitgebaat en op uw eentje onder meer verplaatsingen naar de hoofdstad te hebben ondernomen (CGVS II, p. 5-6). U nam met andere woorden actief deel aan de Afghaanse samenleving. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 55/3 en 55/3/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2, 11 en 14 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 1 en 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van het interstatelijk vertrouwensbeginsel en van het non-refoulementbeginsel.

Verzoeker wijst er in dit middel op dat hij reeds erkend werd als vluchteling door de Griekse autoriteiten en dat de vluchtelingenstatus niet werd beëindigd of ingetrokken, zodat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) hieraan bij de beoordeling ten gronde van zijn verzoek om internationale bescherming uitwerking diende te geven.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Hij gaat in dit middel in op de motieven van de bestreden beslissing inzake zijn vluchtrelaas en op het risico op vervolging omwille van verwestersing.

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Hij wijst in dit middel op zijn afkomst uit de provincie Kabul en gaat in op de veiligheidssituatie in zijn regio en land van herkomst.

2.1.4. Bij het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Nieuwe elementen

2.2.1. Op 12 januari 2026 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 4 november 2022, aan het rapport “*Afghanistan Security Situation*” van EUAA van augustus 2022, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EASO van januari 2022, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van december 2023, aan de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024, aan het rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van EUAA van augustus 2022, aan het “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van EASO van augustus 2020, aan het rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022, aan het rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023, aan het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 2 februari 2024, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van november 2024 en aan de “*Focus Afghanistan – Return from abroad*” van SEM van februari 2025.

2.2.2. Bij een op 18 januari 2026 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet verschillende loonbrieven (stukken 1, 2 en 5), twee tewerkstellingsattesten (stukken 3 en 4), onderwijsattesten (stukken 6, 8 en 9), drie brieven (stukken 7, 10 en 11) en verschillende foto's (stuk 12).

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een fotokopie van de Franse identiteitskaart van zijn broer

neer. In deze aanvullende nota wordt ook uitgebreid gerefereerd aan recente informatie over de situatie in Afghanistan.

2.3. Beoordeling

Verzoeker wijst er in het eerste middel van zijn verzoekschrift op dat hij door de Griekse autoriteiten reeds erkend werd als vluchteling en dat de vluchtelingenstatus niet werd beëindigd of ingetrokken. Hij meent dat het CGVS hiermee geen rekening heeft gehouden.

Uit het arrest C-753/22 van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) van 18 juni 2024 (HvJ 18 juni 2024, C-753/22, QY/Bundesrepublik Deutschland) volgt dat in het kader van een nieuwe procedure voor internationale bescherming na een eerdere erkenning als vluchteling in een andere lidstaat, en waarbij de nieuwe aanvraag niet onontvankelijk kan worden verklaard omdat die verzoeker in die andere lidstaat een ernstig risico loopt dat hij wordt onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling, de verwerende partij overeenkomstig de richtlijnen 2011/95 en 2013/32 het verzoek opnieuw individueel, volledig en naar de actuele stand van zaken moet onderzoeken. Er moet ten volle rekening worden gehouden met de erkenningbeslissing in de andere lidstaat en met de elementen die deze beslissing ondersteunen (cf. RvS 3 februari 2025, nr. 2662 217).

Het Hof van Justitie geeft in voormeld arrest de volgende duiding bij de verplichting van de autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen om rekening te houden met de beslissing van een andere lidstaat om de verzoeker als vluchteling te erkennen:

“Gelet op het beginsel van loyale samenwerking neergelegd in artikel 4, lid 3, eerste alinea, VEU, volgens hetwelk de lidstaten elkaar respecteren en elkaar steunen bij de vervulling van de taken die uit de Verdragen voortvloeien (arrest van 6 september 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, punt 42), en dat concreet is uitgewerkt in artikel 36 van richtlijn 2011/95 en artikel 49 van richtlijn 2013/32, en om zoveel mogelijk de samenhang te waarborgen tussen beslissingen die door de bevoegde autoriteiten van twee lidstaten worden genomen over de behoefte aan internationale bescherming van dezelfde onderdaan van een derde land of staatloze, moet bovendien worden overwogen dat de bevoegde autoriteit van de lidstaat die over het nieuwe verzoek moet beslissen, zo spoedig mogelijk begint met het uitwisselen van informatie met de bevoegde autoriteit van de lidstaat die eerder aan dezelfde verzoeker de vluchtelingenstatus heeft toegekend. Het staat dus aan de eerste van deze autoriteiten om de tweede in kennis te stellen van het nieuwe verzoek, om zijn standpunt over het nieuwe verzoek mee te delen en om de tweede te verzoeken om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikt en die tot de toekenning van deze status heeft geleid” (HvJ 18 juni 2024, C-753/22, QY/Bundesrepublik Deutschland, pt. 78).

Te dezen wordt niet betwist dat verzoeker op 3 april 2019 in Griekenland erkend werd als vluchteling. Verzoeker diende daarna op 18 november 2019 in België een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek werd op 31 mei 2021 door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard omdat verzoeker reeds internationale bescherming genoot in Griekenland. Bij arrest met nr. 270 308 van 23 maart 2022 werd deze beslissing door de Raad vernietigd. Hierna nam de adjunct-commissaris met de thans bestreden beslissing een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien met deze beslissing het verzoek om internationale bescherming ten gronde werd onderzocht, kan worden aangenomen dat werd geoordeeld dat het verzoek niet onontvankelijk kan verklaard worden.

Bijgevolg was het CGVS ertoe gehouden zo spoedig mogelijk informatie te beginnen uitwisselen met de Griekse autoriteiten die eerder aan verzoeker internationale bescherming hadden verleend. Het CGVS moest de Griekse autoriteiten in kennis stellen van het nieuwe in België ingediende verzoek, het Belgische standpunt over het nieuwe verzoek meedelen en verzoeken binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikken en die tot de toekenning van de internationale bescherming heeft geleid. Uit de stukken van het administratief dossier kan evenwel niet blijken dat het CGVS dit heeft gedaan. Het CGVS heeft *in casu* dan ook niet voldaan aan de verplichting om ten volle rekening te houden met de beslissing tot toekenning van internationale bescherming van de andere EU-lidstaat, met name Griekenland, en met de elementen die deze beslissing ondersteunen.

Voorts worden door het CGVS geen elementen aangebracht waaruit kan worden afgeleid dat het niet mogelijk was om het Griekse asiëldossier op te vragen en de Griekse autoriteiten niet bereid zouden zijn geweest om de elementen op basis waarvan aan verzoeker internationale bescherming werd verleend mee te delen of dat zij hiertoe niet langer in staat zouden zijn. Er bevindt zich in het administratief en in het rechtsplegingsdossier geen enkel stuk waaruit zou kunnen blijken dat het CGVS de Griekse autoriteiten het Belgische standpunt over het nieuwe beschermingsverzoek van verzoeker heeft meegedeeld en hen heeft verzocht om binnen een redelijke termijn de informatie mee te delen waarover zij beschikken en die tot de toekenning van de aan verzoeker verleende vluchtelingenstatus heeft geleid.

Hieruit volgt dat bij het nemen van de bestreden beslissing niet “*ten volle*” rekening is gehouden met de eerdere erkenningsbeslissing in Griekenland in hoofde van verzoeker en met de elementen die deze beslissing ondersteunen.

Aangezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 maart 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend zesentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN